

РЕШЕНИЕ

№ 8107

гр. София, 18.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Павлова

ЧЛЕНОВЕ: Мартин Аврамов

Галин Несторов

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **6577** по описа за **2013** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 14, ал. 3 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ЗСПЗЗ) във вр. с чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

С решение от 11.02.2013г. по гражданско дело № 1476/2012 г. на Софийски районен съд (СРС), ГО, 47 състав, е обявено за нищожно Решение № Р99ГБ от 04.03.2002г. на ОСЗГ „О. купел”, с която е отказано възстановяване правото на собственост в съществуващи/възстановими/ стари реални граници върху нива от 2, 145 дка, находяща се в землището на Горна баня, м. Барите, к.л. 399, иман 585 от кад план , изработен през 1958 г., заявен с пореден номер 1 от заявлението.

С определение от 14.02.2013г. по гр.дело № 1476/2012 г. на Софийски районен съд (СРС), ГО, 47 състав.е оставена без уважение молбата на ОСЗ”О. купел” за изменение на решението в частта за разноските.

Срещу така постановеното решение на СРС е постъпила в срок касационна жалба , а срещу така постановеното определение е постъпила частна жалба от ОСЗ „О. купел” - [населено място]. Касаторът излага доводи за неправилност и необоснованост на решението и моли да бъде отменено респ. оспорваното решение да бъде потвърдена. В частната жалба касаторът излага доводи за незаконосъобразност на постановеното определение за разноските и моли същото да бъде отменено респ. да бъде изменено постановеното решение , в частта му за разноските.

Ответникът изразява становище за неоснователност на касационната и частна жалби и моли същата да бъдат отхвърлени.

Прокурорът намира, че последната е основателна и моли решението на СРС да бъде отменено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, XIII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в Софийски районен съд от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено от законен състав по подадена в срок жалба срещу индивидуален административен акт от лице, което се явява негов адресат.

Районният съд е приел, че обжалваното решение на ОСЗГ „О. купел” е постановено при съществено нарушение на административно производствените правила, тъй като е издадено въз основа на заповед на кмета на СО-район „О. купел”, постановена на основание чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ, която не е влязла в сила към момента на издаване на оспорваното решение.

Според районният съд, цитираната заповед не е съобщена на наследниците на М. И. Ш. или на упълномощено от тях лице и по този начин е била преклудирана възможността им да оспорват заповедта.

Предвид събраните доказателства, обаче настоящата инстанция намира за неправилни изводите на районният съд, че в конкретния казус е налице нищожност на оспорваното Решение № Р99ГБ от 04.03.2002г. на ОСЗГ „О. купел” по следните съображения:

На първо място, видно от представените в настоящото касационно производство доказателства, се установява, че Заповед № 166/11.06.1999г. на кмета на СО-район „О. купел” е надлежно съобщена на наследниците на М. И. Ш.. Но дори и да приемем, че липсва съобщаване на тази заповед, то това не води до нищожност на оспорваното решение, а само и единствено до незаконосъобразност на същото.

Независимо от изложеното по-горе обаче, в тази част и по отношение на нищожността на оспорваното решение на ОСЗГ „О. купел”, обжалваното решение на СРС се явява правило като краен резултат поради противоречие с влязло в сила съдебно решение от 02.10.2001г. по гр.дело № 7253 /2000г. по описа на СРС, ГК, 40 състав, на осн. чл.11, ал.2 от ЗСПЗЗ е признато по отношение на ПК „О. купел”, че ответниците по настоящото дело, имат право на възстановяване собствеността върху процесния недвижим имот.

С оглед горното решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Настоящата инстанция намира за неоснователна и частната жалба срещу определение от 14.02.2013г. по гр.дело № 1476/2012 г. на Софийски районен съд (СРС), ГО, 47, тъй като видно от мотивите на същото, които касационният състав намира за правилни и напълно споделя, възражението за прекомерност не е направено своевременно още в хода по същество.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град-XIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 11.02.2013г. по гражданско дело № 1476/2012 г. на Софийски районен съд (СРС), ГО, 47 състав.

ОСТАВЯ В СИЛА определение от 14.02.2013г. по гр.дело № 1476/2012 г. на Софийски районен съд (СРС), ГО, 47 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.